

Font del Sofre

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector oest. La Coromina
Emplaçament Al torrent de la font del Sofre. Sota el camp Gran de la Coromina.

Coordenades:

Latitud: 42.13591
Longitud: 1.91653
UTM Est (X): 410460
UTM Nord (Y): 4665434

Classificació

Número de fitxa 08299 - 133
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Modern
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'entorn dels bancs actualment ha estat força engolit per la vegetació, per bé que una endreça general no seria complicada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08300A002000070000SQ
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

La font del Sofre queda arraconada en una petita vall que recull les torrenteres del rec de la font de l'Arç i dels petits torrents al voltant del castell de Roset, prenent el nom de rec de la font del Sofre en el seu tram final. L'aigua de la font probablement resulta de l'acumulació en aquest torrent d'altres petits afluents i té un característic regust sulfurós. El brollador és en un petit recinte enjardinat uns pocs metres més avall d'un brollador en desús, just el punt on el rec fa un saltant. En aquest petit espai es va bastir una petita cisterna i s'obrí una petita esplanada amb uns bancs per seure. Per accedir al brollador superior des d'aquest punt hi ha 3 o 4 graons de pedra.

S'arriba a la font baixant uns graons de pedra ubicats en un corriol més o menys arreglat. El corriol surt al costat del pont del Sofre i s'enfila primer fins al costat del camp gran de la Coromina. El corriol i font només es pot seguir a peu. L'entorn és molt agraït.

Història

Per bé que el coneixement i recurs d'aquesta aigua segur que prové d'antic, als segles XVIII i XIX ja era coneguda la contrada de Vilada per les característiques sulfuroses i medicinals de les seves aigües, de les que ben segur, la font del Sofre n'era una de les principals. A principis de segle XX una coneguda fonda del poble, "La Suïssa Catalana" es fa destacar a la seva publicitat el fet que el poble està dotat "de numerosas Fuentes de aguas potables y dos de aguas sulfurosas, muy recomendadas por varias eminencias médicas." A tots els clients se'ls ofereix la possibilitat de llogar "carruajes combinados con todos los trenes, excepto el último y otros especiales para las Fuentes sulfurosas, a petición de los señores veraneantes."

A mitjans del s. XVIII, Pascual Madoz, per citar-ne algun dels més destacats, ja havia referenciat les propietats sulfuroses de les aigües de Vilada. És una de les fonts més singulars del conjunt de fonts citades d'antic al terme municipal.

Bibliografia

COSTA I SAVOIA, E. i TORT I DONADA, J. Vilada i la seva rodalia: guia geogràfica. Gestió i Serveis Socioculturals. Barcelona. 2003

MADOZ P., Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar. Vol XVI. Madrid. 1850.

TORRES, C.A.(1905) . "Itinerari per les Valls Altes del Llobregat. Berguedà", Barcelona.

